

M.M. Bachtin

Mennesket ved spejlet

Falskhed og løgn genspejler uundgåeligt hinanden i mit forhold til mig selv. Tankens, følelsens ydre billede, sjælens ydre billede. Det er ikke mig, der indefra kigger på verden med mine egne øjne, men mig der kigger på mig selv med verdens øjne, med fremmede øjne; jeg er besat af en anden. Her findes der ingen naiv sammenhæng mellem det indre og det ydre. Lad os smugkigge på mit skjulte spejlbillede. Det er naivt at forestille sig, at jeg og en anden skulle smelte sammen i spejlbilledet. Den anden rummer et overskud af betydning. Jeg kan ikke se mig selv udefra, jeg har ikke en tilgang til mit eget indre billede. Ud af mine øjne ser fremmede øjne.

Skrevet lige efter »Retorikkens løgnagtighed«, i samme kladdehæfte, med blyant, trykt første gang i "Literaturnaja uŕeba" (Litteraturkundskab) 5-6, 1992.

Oversat af Nina Møller Andersen og Alex Fryszman.

